

COMMUNICATIE IS DE BRUG WAARMEE WE TOT ELKAAR KOMEN

Noem NU een homoseksuele voetballer.

(stilte)

Die bestaan niet.

Zo lijkt het. 'En dat terwijl tien procent van de bevolking homo- of biseksuele gevoelens heeft', aldus Huub ter Haar, communicatiestrateg, theoloog en schrijver van een aantal boeken, waaronder 'Gelijkspel'. Hierin staan portretten van homoseksuele topsporters. Zij praten over het doodgezwegen onderwerp in de sportwereld en het effect dat dit op hen heeft, of had.

🕒 Olga Helmigh

'In dit boek worden homo's niet neergezet als slachtoffers die aandacht en gelijkheid eisen', aldus Ter Haar. 'Ik wil de mensen die óm de spreekwoordelijke kast heen staan, bewustmaken van hun rol in het proces van gelijkwaardigheid en acceptatie.'

BEWUSTWORDING Op 8 december vindt het debat 'Het laatste taboe: sport en homoseksualiteit' plaats in het studentensportcentrum van het Nijmeegse Gymnasium. Want sport is bij uitstek het domein om bewustwording op dit front aan te wakkeren, vindt Ter Haar, die zelf heeft ondervonden hoe het is om veroordeeld te worden om zijn seksuele geaardheid. De avond vindt plaats op initiatief van Dito!, een stichting voor homoseksuele, lesbische, biseksuele of transgender jongeren en de Studentenkerk Nijmegen. 'In sport komen veel eigenschappen samen: het geven van ruimte, het stellen van grenzen, samenwerken en het omgaan met verlies, winst en kwetsbaarheid. Daarin moet je jezelf kunnen zijn, want je bereikt het toppunt van je kracht alleen maar door volledige zelfacceptatie en acceptatie vanuit de omgeving. Een veilig klimaat creëert ontwikkeling en ontplooiing.'

ZEEPJES EN BUKKEN Als voorbeeld haalt Ter Haar een opmerking van Khalid Boulahrouz aan. De verdediger van het Nederlands elftal verklaart het succes van Oranje op het WK, door te stellen dat 'deze generatie jongens alle onderlinge verschillen van elkaar accepteren.' Daarmee doelt hij vooral op culturele en religieuze verschillen. 'Boulahrouz vergeet echter een belangrijk ander aspect: seksuele verschillen', aldus Ter Haar. 'Het is mooi dat Boulahrouz oog heeft voor acceptatie, alleen zijn we er nog niet. Veel mensen denken dat het niet uitmaakt of je homo of hetero bent als je aan sport doet. 'Het gaat toch om presteren? Je kunt toch gewoon sporten? Wat heeft geaardheid er nou mee te maken?' Maar het probleem blijft daardoor onzichtbaar. Zolang je er niet over praat, is het er niet, denken ze. Toch

heeft het wel degelijk invloed op iemands zelfwaarde en ontwikkeling als hij of zij niet openlijk kan praten over een partner van hetzelfde geslacht. Als een sporter praat over zijn vrouw en kinderen is dat 'normaal'. Als een sporter praat over zijn vriend, ontstaat er al snel een ongemakkelijke situatie. Over gezamenlijk douchen worden er geregeld grappen gemaakt over zeepjes en bukken. Dat zou niet hoeven. Er zou geen moed voor nodig moeten zijn om uit te komen voor je geaardheid.'

ACCEPTATIE ORGANISEREN Met name de clichés die bestaan over homo's, staan in de weg. 'Media versmallen het beeld van homoseksualiteit. Homo's worden doorgaans neergezet als hysterisch, verwijfd of uitzinnig. Dat is voor een gedeelte te 'wijten' aan homo's zelf, maar ook aan de manier waarop de samenleving bepaalde groepen indeelt in hokjes', aldus Ter Haar. 'Dat gebeurt vaak onbewust. Mijn pleidooi is dan ook om acceptatie te organiseren. Het is een actief proces. Een instelling als de HAN kan hier bewuster stelling in nemen: wees open over je gastvrijheid naar iedereen: van blank tot zwart en van hetero tot homo. Creëer draagvlak, waarborg gastvrijheid en ontwikkel een veilig klimaat.' Dat veel instellingen zich laten leiden door angst voor imagoschade, moet geen reden zijn. 'Angst remt en is een slechte raadgever. Je kunt heel lang leunen op angst en je erachter verschuilen. De HAN is niet gebaat bij calculeren, maar bij binden. De samenleving wordt steeds complexer, en rationaliteit moet plaatsmaken voor gevoel en intuïtie. Daarbij is acceptatie, een kunst op zich, het doel: alleen zo kunnen we elkaar verrijken. Zowel in professioneel als persoonlijk opzicht.'

SPOOKBEELD Ter Haar benadrukt dat homoseksuelen niet een voorkeursbehandeling moeten krijgen in de samenleving. 'Juist niet. Het gaat erom dat je méér bent dan je seksuele voorkeur. Ik ben homo, maar ook man, zoon, broer, vriend, buurman, communicatiestrateg, theoloog, ga zo maar door. Mijn geaardheid definieert mij niet, het is simpelweg onderdeel van wie ik ben.' Op het debat zal topsporter Casper Boom zijn verhaal doen. De professionele korfballer durfde pas op zijn dertigste uit de kast te komen. 'De grootste drempel was mijn weerzin om versmald te worden tot een nichtenrol. Daar houd ik mij verre van', zo vertelde hij aan Ter Haar in een interview voor het blad Helden. 'Daarnaast had ik ook last van het spookbeeld dat ik bekend ben in de korfbalwereld en dat mijn homoseksualiteit een grote schok zou zijn. Dat angstbeeld heeft me heel wat jaren gekost. Ik wilde controle houden. Terugkijkend heb ik het vooral mezelf heel moeilijk gemaakt. Die weg wil ik niet meer voortzetten.' Hij zal zijn hele verhaal doen tijdens het debat.

Ter Haar nodigt iedereen uit deel te nemen aan het debat. 'Daarin maken we homoseksualiteit binnen sport zichtbaar en vragen waar behoefte aan is. Communicatie is de brug waarmee we tot elkaar kunnen komen.'

www.dito-online.nl

**'ER ZOU GEEN
MOED VOOR
NODIG MOETEN
ZIJN OM UIT TE
KOMEN VOOR
JE GEAARDHEID'**

*Professioneel korfballer
Casper Boom: 'De grootste
drempel was mijn weezin
om versmald te worden tot
een nichtenrol.'*